

Hatvan éven át az Úr szolgálatában

Szeretettel üdvözlök minden testvért és testvérnőt a mi Urunk Jézus Krisztusunk nevében. Bevezetésként a Pál apostol szavait választottam az 1.Tim 1:12-ből, aki közvetlen elhívást kapott és a szolgálatra lett kijelölve:

"Hálás vagyok annak, aki erőssé tett engem, a mi Urunk Krisztus Jézusnak, mert hűségeseznek tartott engem, amikor az Ő szolgálatára elrendelt..."

Amint mindannyian tudjátok, már 1949-ben felszenteltem az életemet az Úrnak a hamburgi pünkösdi konferencián, és ugyanakkor értesültem a Branham testvér különleges szolgálatáról. 1955-ben részt vehettem a karlsruhei összejövetelein, és egy első beszélgetés során személyesen is megismerkedtem vele.

Pontosan 60 év elteltével most újra hivatkozom az 1962. április 2-án, hétfőn történt rendkívüli élményre. Isten színe előtt mondom el az igazságot. Még napfelkelte előtt történt: az Úr az ablak jobb oldaláról a következő szavakat mondta: **"Én szolgám, a te időd ebben a városban hamarosan lejár. Elküldelek téged más városokba, hogy hirdesd az igémet."** Felemeltem a kezeimet, és azt mondtam: "Uram, nem fognak rám hallgatni..." Az Úr így válaszolt: **"Én szolgám, eljön az idő, amikor hallgatni fognak rád. Biztosítsatok magatoknak élelmet és táplálékot, mert nagy éhínség közeleg. Akkor pedig állj a nép közé, és osztd szét az élelmet..."**.

1962 decemberében meglátogattam Branham testvért Jeffersonvilleben. Isteni kinyilatkoztatás által szóról szóra megismételte angolul, amit az Úr április 2-án németül parancsolt nekem. A két testvér, Fred Sothman és Banks Wood tanúként jelen voltak a helyszínen. Aztán elmagyarázta nekem: "A táplálék, amit el kell raktároznod, nem földi táplálék, ahogyan te gondoltad, hanem az erre az időre megígért Ige, amely a hangszalagra rögzített prédikációkban van. De várj a szétszétásával, amíg meg nem kapod a többi részét (a hátralékot is), ami hozzá tartozik."

Mindannyian tudjuk, hogy Branham testvérnek, a megígért prófétának (Mal. 4:5) 1933. június 11-én az lett mondva: **"Úgy ahogy Keresztelő János el lett küldve Krisztus első eljövetele előtt, úgy leszel te is elküldve egy olyan üzenettel, amely megelőzi Krisztus második eljövetelét"**. Ő maga többször hangsúlyozta: "Nem én, hanem az üzenet fogja megelőzni Krisztus második eljövetelét." Isten felhasználta őt arra, hogy az összes titokzatosságok ki legyenek nyilatkoztatva és a szellemi eledelt eltárolja. Június 11-én, 1958-ban azt mondta a beszélgetésünk végén Dallasz/Texaszban: „Frank testvér, te ezzel az Ige-üzenettel vissza fogsz térni Németországba.” Ettől az időtől kezdve, az ő prédikációi rendszeresen el lettek küldve hozzánk hangszalagokon és én elkezdtem ezek lefordítását.

Amennyire bizonyosan az Úr adta nekem a megbízást, annyira bizonyosan teljesítettem is azt minden részletében. Innen kifolyólag, Branham testvér hazamenetele után, Isten Igéje az egész világba eljutott. Missziós útjaim során csak két, legfeljebb három prédikációt tartottam egy városban, majd tovább utaztam a következő városba. A helyi testvérek révén aztán helyi gyülekezetek jöttek létre.

1962. április 2. volt az a nap, amikor az Úr megbízást adott nekem, és kinevezett az Ő szolgálatára. A 60 év alatt újra és újra hallhatóan utasításokat adott nekem a szolgálattal kapcsolatos feladatokra. Szeretném egyértelművé tenni, hogy ez soha nem álomban történt, hanem mindig éber állapotban. Mindig meg tudom mondani a napot, a helyet és az órát. Így azon az 1976. szeptember 19-én, Edmontonba is, egy vasárnapi reggelen, az Úr parancsoló hangon a következő szavakat mondta: **"Én szolgám, Én elrendeltelek téged a Máté 24:45-47 szerint, hogy a kellő időben osszad ki a táplálékot"**. Bárki, aki utána olvas ennek a bibliai Ige-szakasznak, észreveszi, hogy a 47. versben ez áll: *"Ő (az Úr) minden vagyona fölé helyezi őt"*. A mi korszakunkban Isten teljes tanácshatározata úgy fel lett tárva, mint még soha ezelőtt. Pál apostolhoz hasonlóan én is tanúsíthatom: *"...nem mulasztottam el, hogy ne hirdessem nektek Isten egész tanácshatározatát"* (Ap.Csel. 20:27). Prédikációimban, füzetjeimben, könyveimben és körleveleimben minden bibliai témával foglalkoztam és kezeltem.

A Máté 24-ben, a mi Urunk nemcsak a templom lerombolását, Izrael szétszóródását és a fügefáról szóló példázatban a hazatérést adta kijelentésbe (32. v.). Azt is előre jelezte, hogy mi fog történni az utolsó időkben, nevezetesen háborúk, éhínségek, dögvészek, földrengések és költséges idők. Ez magában foglalja a 14. verset is: *"És ez az Isten országáról szóló üdvözítő üzenet hirdelve lesz az egész világon, tanúbizonyságul minden nemzet számára, és akkor jön el a vég"*, valamint a 45-47. versekben leírtakat is, vagyis mind az Ige hirdetését, mind a szellemi táplálék szétoztását.

Valóban még mindig bibliai napokat élünk, amelyekben maga az Úr küldte el az Ő szolgáját és prófétáját egy üzenettel, és engem megbízott, hogy hirdessem a kinyilatkoztatott Igét, és adjam tovább az elraktározott táplálékot - a rejtett mannát.

Az Úr által rám bízott szolgálat közvetlenül kapcsolódik a Branham testvér szolgálatahoz, ugyanúgy, ahogyan Józsué szolgálata Mózes szolgálatahoz kapcsolódott. Mózes kivezette a népet a rabszolgaságból, ahogyan az Úr megígérte Ábrahámnak az 1Mózes 15:13-ban, Józsué pedig az ígéret földjére vezette a népet. Hiszen az ígéret gyermekei vagyunk (Gal. 4,28), és hisszük, ami a 2Kor 1,20-ban van megírva: *"...mert Isten valamennyi ígéreteire nézve Őbenne van az "igen", ezért Ő általa jött az "ámen" is, hogy Isten megdicsőüljön általunk"*. Hiszük az összes ígéretet, amelyeket Isten adott nekünk az Ő Igéjében, és látni és megtapasztalni fogjuk azok beteljesedését.

Hadd hangsúlyozzam egészen világosan ki: nem Branham testvéréről és nem Frank testvéréről van szó, hanem az ígéretekről - az ezidőre adott Igéről. Azt, hogy Isten kit vesz és kit bíz meg egy adott feladatra, Ő maga határozza meg, annál is inkább, ha ez a hivatás közvetlenül kapcsolódik Isten üdvösségtervéhez. Pál apostol nem kért elhívást, Branham testvér sem kért elhívást, és én sem kértem elhívást. De Isten ezt az örökkévalóságtól fogva úgy tervezte, és így történt ez a mi időnkben is. Továbbra is igaz és érvényes az, amit a mi Urunk mondott: *"Aki befogadja azt, akit én küldtem, az engem fogad be, és aki engem befogad, az azt fogadja be, aki engem küldött"* (János 13:20). Aki elmegy amellett, amit Isten az Ő Igéje szerint tesz, az elmegy Isten mellett, mint a felekezetek közül mindenki más, és a saját országát építi.

1962-ben, amikor az Úr megbízott engem, a 29. évemet töltöttem be, most a 89. évemet töltöm, és hálával tekintek vissza az Ő szolgálatában eltöltött sok évre. Én nem teszek bizonyosságot magamról, csak arról teszek bizonyosságot a Mindenható Isten előtt, ami a misszióhoz ill. a küldetéshez tartozik, és amit az Úr a föld minden országában tett. Az üdvösség örökkévaló üzenete minden bibliai tanítással együtt világszerte hirdelve lett. Az Úr azt mondta: *"... akkor jön el a vég."* Mi, akik hiszünk a végidők üzenetében, bizonyosságot tehetünk arról, hogy Isten kinyilatkoztatta nekünk az üdvösség tervének minden titkát, és mindent helyreállított ill. visszaszolgáltatót.

Arra kérlek benneteket, hogy figyelmesen olvassátok el a következő igeszakaszt, amely az én szolgálatomra is vonatkozik: *"... a gyülekezetért, amelynek szolgálója lettem az Istentől rátok nézve rám bízott gondnokság eredményeként, hogy tökéletesen átadjam Isten igéjét, nevezetesen azt a titokzatosságot, amely az idők kezdete és az emberek nemzedékei óta el volt rejtve, de most kinyilatkoztattott az Ő szentjeinek. Mert Isten meg akarta ismertetni velük e titok dicsőségének a teljességét a pogány nemzetek között. Ez a gazdagság pedig abban áll, hogy Krisztus bennetek van, mint a dicsőség reménysége"* (Kol. 1:25-27).

Isten úgy vezette, hogy az évek során a missziós utak révén világszerte létrejött a kapcsolat, és most a prédikációk minden nyelven történő közvetítése révén minden igaz hívó hallhatja, amit a Szent Szellem mondani akar a gyülekezetnek, így az Ő gyülekezete újra összhangba kerülhet az Ő Igéjével - egy menetes lépésütembe az Igével, ahogyan az a kezdetekben volt.

Krefeldben valószínűleg nem lesz megadva többé a lehetőség, hogy olyan nemzetközi összejöveteleket tudnánk tartani, mint az elmúlt 40 évben. És nem is fogok több missziós utat tenni. Most összegyűlnek a hívők mindenhol, ahol lehetséges, az imádkozásra és a hallásra, hogy részt vegyenek abban, amit Isten a tökéletességben tesz, ott, ahol éppen vannak.

Hálásak vagyunk az Úrnak azokért a testvéreinkért, akik gondoskodnak arról, hogy a prédikációk közvetítve legyenek, valamint azokért a testvérekért, akik a

különböző nyelvekre fordítanak, és azokért a szolgáló testvérekért is, akik ugyanazt az Igét, a tiszta szellemi táplálékot felkínálják Isten népének világszerte. „*Ne csak kenyérrel egyedül éljen az ember, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik*” (Máté 4:4) Most arról van szó, hogy mindazok, akik a Menyasszonyi Gyülekezethez tartoznak, a Szent Szellem által Isten szeretetében isteni egységbe kerüljenek, úgy, hogy minden egyes ember megtalálja a kapcsolatot Istennel, megtapasztalja személyes felkészülését és minden üdvösséggel kapcsolatos tapasztalatát, mint kezdetben, és Isten minden szavával teljes egyetértésben várja az elragadtatást.

Branham testvér megtette a maga részét, én is megtettem az enyémet. Maga az Úr fogja befejezni a megváltás művét a Szellem hatalmas munkája által a Menyasszony Gyülekezetben, úgy, hogy az készen álljon a Vőlegénnyel való találkozásra (Máté 25:10; 1Thessz 4:15-18; 1Kor 15:51-58).

Látjuk, amint az ezidőre meghatározott Írások beteljesednek a szemünk előtt, és felemelhetjük a fejünket, mert testi megváltásunk már közel van.

"És a Szellem és a menyasszony azt mondja: "Jövel!" És aki hallja, az mondja: "Jövel!" ..." (Jel 22:17a). *"Ámen, jövel, Uram Jézus!"*

Isten megbízásából munkálkodva

Bro. Frank